

[Holger K. Nielsen]

den, at man gør det. Nej, det tror jeg ikke er rigtigt. Det, jeg tror bidrager til politikerledens, er, at vælgerne får en fornemmelse af, at der sidder et broderskab af partier herinde bag lukkede døre og forhandler alt på plads, uden at man kan få en fornemmelse af, hvad der er de enkelte partiers politiske holdninger. Der er jo forskellige politiske holdninger, og jeg tror, det er vigtigt, at partierne er villige til at melde disse forskellige politiske holdninger ud.

Det, som så er kunsten, er det at få det til at gå op i sidste ende, og det forudsætter naturligvis, at alle partierne er tilfredse, og det vil også være grundlaget for den måde, SF laver forlig på i fremtiden.

(Kort bemærkning).

Jes Lunde (SF):

Jeg vil gerne bekræfte fru Marianne Jelved i, at det er kedeligt at få sine ændringsforslag stemt ned. Det er der ikke meget sjov ved, og det er da også derfor, at vi primært arbejder for at skaffe flertal for de forslag, vi rejser. Derfor undrer det mig meget, at fru Marianne Jelved nu kan sige, at det, der kan være et problem, er, hvis man ikke for alvor gør noget for at gøre sine forslag til virkelighed.

Det er første gang, jeg hører en beskyldning for, at SF har været for lidt stædige i forhandlingerne. Det indtryk, vi har haft i hele processen, er, at der er nogle, der har syntes, vi var alt for stædige, at vi blev alt for længe ved forhandlingsbordet. I hvert fald registrerede jeg da undervejs en del forsøg på at smide os ud af forhandlingerne på forskellig vis – forsøg, som vi afparerede. Vi var netop interesseret i at blive der så længe som overhovedet muligt for at påvirke det maksimalt og for at se, om det dog ikke kunne bevæges derhen, hvor det kunne blive et forlig, som vi kunne stemme for.

Men så er der flere partier, som i øjeblikket i salen her er ved at skabe en stemning af, at det er forbudt at stemme imod finansloven. Det er en stemning, man forsøger at skabe, noget med, at det er noget halvkriminelt noget; det er lidt af en glidebane, man er ude på, hvor man ligesom er på kant med det parlamentariske system.

Det er jo helt urimeligt. En finanslov er en lov som en hvilken som helst anden, og hvor man tager saglig stilling til indholdet. Er det i orden, stemmer man for, er det ikke, så stem-

mer man imod; og det har derudover den konsekvens, at hvis man stemmer den ned, så vælter man en regering. Det er jo noget, vi i SF kan leve med; med den regering, vi har siddende, har vi faktisk ingen problemer med det.

Hr. Bilgrav-Nielsen fra De Radikale sagde, at Det Radikale Venstre aldrig havde stemt imod finansloven. Det tror jeg er fuldstændig rigtigt, men det er faktisk meget få partier herinde, som kan sige det. Det gælder ikke Socialdemokratiet, det gælder heller ikke De Konservative. De Konservative har ikke altid stemt for finansloven, skal jeg bare lige erindre om for sådan at sætte lidt perspektiv i debatten.

Til det der med, at det er noget meget kriminelt noget ikke at kunne stemme for finansloven, vil jeg sige, at hvis det skulle være kriminelt, så er der ganske store partier her, som skal sidde med nedbøjet hoved nu. Det gør de ikke. Det er der heller ingen grund til, for en finanslov er en lov som en hvilken som helst anden, og den tager man saglig stilling til, når den kommer for. Er den ikke god nok, må man stemme imod den, ligesom SF gør i dag.

Formanden:

Hr. Lykketoft for en kort bemærkning, og så kigger vi frem mod ordførerrækken igen.

(Kort bemærkning).

Lykketoft (S):

Jeg har ikke haft det store behov for at blande mig i den ordveksling, der har fundet sted den sidste times tid mellem SF og De Radikale, men den har forhåbentlig været meget afklarende for de to parter.

Der var én ting, jeg hæftede mig ved i det sidste indlæg fra hr. Holger K. Nielsen, hvor han i vendinger og med henvisninger, jeg ikke helt fik styr på, talte om et broderskab mellem en kreds af partier, hvor alting skulle behandles bag lukkede døre. Jeg troede egentlig, at SF var enig med os i, at det faktisk var et stort fremskridt, at vi nåede frem til den forhandlingsform, at vi kom væk fra alle de muligheder for misforståelser og manipulationer, der findes, hvis en mandatmæssigt svag mindretalsregering taler med hvert enkelt parti for sig og i stedet når frem til, at en åben kreds, alle interesserede partier taler sammen. Og jeg synes i hvert fald, vi kan være enige om, at vi har fået bevis for, at denne mere åbne forhand-